

ZALÁN TIBOR

Anya-ébresztő-sirató

(SZILÁNK A PAPIRVÁROS NÉGY C. REGÉNYBŐL)

anyám nem volt az anyám
anyám inkubátor volt magában
hónapokig egy idegen gyerekkel
anyám nincs mert nem volt soha noha ő van
anyám érzéketlen rohadt dög
anyám áldozat aki csak bűnözni tud
anyám angyal éjjelente körbe repüli az álmom
anyám ferde délibáb
anyám ápolónő fekete angyal
anyám temetői kórus
anyám nagymama aki a lánya után
az unokáját sem fogja ismerni
anyám vándor folyton engem keres
mióta eladott elveszített elhagyott
anyám átvágott értem tarlón szántóföldeken
anyám átvágta már a torkát is miattam
anyám néger akiből kifelejtették a színeket
anyám zombi akiből kifelejtették a szíveket
anyám nem engem hanem kölyökkutyákat szoptatott
anyám hasán örökre lyuk marad a hiányomtól
anyám hajnalban jár a piacra dinnyét árulni
hogya pénzt küldjön nekem a senkijének a sehovába
anyám nem ismeri a létezésemet nem tudja a címemet
anyám tudja és elmondja nekem hogy minden férfi
disznó és hogy nem ismerte az apámat sem
anyám főzte fölé hajlok félálomban a csonka
asztalnál véres peremű tányérok fölé tányérokba bele
anyám már innen van az én létezésemem túl
anyám szájába csorogna a könnyem ha lenne
anyámnak hajtű vagyok a felejtés loboncában
anyám vonat amely majd halálra gázolja őt magát
anyám a víz melytől csak szomjasabb egyre csak

szomjasabb leszek
anyám a pocsolya melyben giliszták lengedeznek
anyám a híd mely alatt összeroppantak a vizek
anyám őszül de az is lehet hogy ősznek született
anyám a folyó aki nem ismeri a partjait
anyám jön felém jön felém egyre csak jön jön
hogyan lehet hogy csak a hátát látom
anyám ha ölelne szelíden ölné
meg mint a mosolygós gyilkosok
anyám szép amilyen szép én csak holtamban leszek
anyám megütötte a szívét most
meztelen táncol a telihold alatt
anyám dinnyeföld egy határszélre vetve
anyám Párizs a legújabb divat szerint öltözik
anyám háztető hulló cserepekkel
anyám szétvágott szemből elfolyó csarnokvíz
anyám beteg és vért köp a párnájára
anyám üres lábas elveszett földel
anyám ha írna illatos lenne s kék a levele
anyám virágot locsol s kizuhan a harmadikról
anyám templomban a szenteltvíztartó
anyám a puha bőrcipők bolondja és
mezítláb táncolja szét az életét
anyám kérdőjel aki sohasem egyenesedik
ki felkiáltójellé
anyám analfabéta érzelmi roncs szellemi toprongy
anyám a galambok között ül a kúpcserépen
anyám keresztretjtvény kórházi ágy mellé leesve
anyám azt hiszi kislány vagyok s hajasbabát vesz nekem
és gyűlnek poros polcain az öltöztethető hajasbabák
anyám patakban mosdik és füvekben törülközik
anyám mocskos szájha aki szétkúrta a világot
és akit szétkúrt mára fél világ
anyám csigákkal tenyerében játszik a temetőben
anyám napraforgó téli napverésben
anyám szembejött velem az utca túlsó oldalán
egyszer nem vettem észre a lélegzetét hallottam
anyám piramis aki egyetlen halottat őriz kamráiban
anyám felsöpörhetetlen pohárszilánk egy romkocsmában
anyám a carnegie hallban zongorázik
anyám karácsonyfa gyertyák ajándékok nélkül

anyám tengeren hánykolódó kísértethajó
anyám bitumen beton kockakő por piszok szemét sár
anyám a parton álló kialudt világítótorny
anyám szennyes rongyok közé vetett kombiné
anyám fehér bot megvakult és átkísérik a zebrán
anyám bejegyzés az igazolványomban *ismeretlen*
anyámat el fogja vinni magával a nyugati szél
anyám kopott függöny egy vidéki színházban
anyám lépcsősor a Halászbástya felé
anyám sárga fényű rideg lámpaoszlop
anyám nem ismerne meg ha eléje állnék
és szívébe mártanám egy kést
anyám tortát süt ismeretlen testvéreim születésnapjára
anyámmal ha beszélgetek mindig készségesen hallgat
anyám romkert leomlott várral széttört padokkal
anyám úgy anyám hogy nem anyám
anyám úgy anyám hogy nem volt az anyám soha
nem anyám az anyám anyám nem az anyám
anyám ha valaha az anyád leszek el foglak dobni magamtól
neveljen más kínlódjék veled más csak én halhassak nyugodtan beléd